

Hvis vi tænke os, at vi havde en almindelig Lov for os, og Folkethinget sagde, at det betyder Hvidt, og Landsthinget, at det betyder Sort, og man saa sendte den ud i Befolkningen, og Befolkningen stod lige over for den og ikke vidste, om det var Hvidt eller Sort, hvad vilde man saa sige om den lovgivende Myndighed? Er nu ikke Regjeringen besjætted med at stille affurat de samme Krav og sige: Er det Hvidt eller Sort, som er talt i denne Lov? Hvilken Bemyndigelse have vi derefter? Naar Uenigheden er saaledes konstateret, at der ikke er Spørgsmaal om en niellig Uoverensstemmelse, men at det er vitterligt, notorisk, at man saa at sige ikke er enig paa noget Punkt, saa siger jeg, at en saadan Lov vilde det være Karnevalsloier at vedtage, men det tror jeg ikke, at nogen alvorlig Mand kan være med til. Saa hævdede den ærede 7de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Broberg), at jeg havde udtalt, at disse Ord „efter de hidtil gjældende Regler“ refererede sig til det fremlagte Lovforslag. Nei, det er en fuldstændig Misforstaaelse, det har jeg paa ingen Maade sagt; jeg har sagt, at Ordene „efter de hidtil gjældende Regler“ sigtede til de bestaaende materielle Normer for Udgifternes regelmæssige Afholdelse. Med andre Ord, det er denne Tilføielse, der skal bestemme, om en Udgift er løbende eller ikke, det kan saa være en Lov, f. Ex. en Lønningslov, det kan være en staaende Bevillingspraxis, begrundet paa det regelmæssig tilbagevendende Krav, Nødvendigheden af visse Udgifter, der føre til, at der paa hver Finantslov er en staaende Konto for den Slags Udgifter, Vedligeholdelses-, Bygningsudgifter osv. Det er altsaa den i de bestaaende Love eller i den bestaaende administrative Praxis, i de bestaaende Forholds Krav hjemlede Regelmæssighed i Henseende til visse Udgifter, som gjøre dem til løbende. Men saa er der et ganske andet Spørgsmaal. Fordi der saaledes er en Udgift, som har Karakteren af løbende, er i sit Væsen bestemt som løbende, er saa dermed ogsaa tillige dens Størrelse givet? Det kan være, at Normen, som hjemler Udgiften, tillige indeholder i Forbindelse i alt Fald med andre Kjendsgjeringer, en Norm for Størrelsen, Ved en

Lønningslov f. Ex., der fastsætter saa og saa mange Embedsmænd og saa og saa Meget i Lønning for hver, er Normen givet baade i Henseende til Udgiftens Art og i Henseende til dens Størrelse. Men der er andre Udgifter, som netop hvile paa denne regelmæssig tilbagevendende Bevillingspraxis, der vel ere normerede af Hensyn til deres Art — for saa vidt ere de løbende — men i Henseende til deres Størrelse ere de visse selig ikke normerede paa samme Maade, thi i saa Henseende variere de i høi Grad. Der er det saa, at Bestemmelsen om, at Udgiften er løbende „efter de hidtil gjældende Regler“ — det vil sige, at derefter bestemmes, om den er løbende eller ikke — suppleres ved den Tilføielse, at selv om Udgiften er af den Bestaafenhed, maa, hvad dens Størrelse angaar, ikke det Beløb overskrives, som er opført paa Finantslovsforslaget. Jeg skal tillade mig at illustrere dette ved nogle Exempler, som min meget ærede Kollega i Folkethinget har fremhevet i sin fortreffelige Betænkning over Statsregnskabet for 1881—82. Han tager der som Exempel § 2 i Finantsloven: Domæneindtægter og udgifter. Det er et regelmæssigt Indbegreb af Konti, som hvert Aar vende tilbage. Det er altsaa en Slags Vedligeholdelses-, Reparationsudgifter, Byggeforetager osv., de ere for saa vidt løbende Udgifter, som de vende tilbage hvert Aar, de samme Konti staa paa den paagjældende Paragraf. Men saa henviser han til, hvorledes disse løbende Udgifter variere i Henseende til Størrelsen. Der er f. Ex. Bygningsudgiften, til Hovedbestandsættelser og nye Bygninger; det ene Aar bruger man 9,260 Kr., det andet Aar 4,622 Kr., det tredje Aar 515 Kr., og saa kommer der igjen et Aar, hvor man bruger 23,403 Kr. Det er ganske naturligt; bygger man Mere, og reparerer man mere det ene Aar, saa gaar det ned det andet Aar, og saa gaar det op igjen osv. Det Samme gjælder med Hensyn til de aarlige Vedligeholdelser. I Udgifter ved de forskellige Bygninger, Forder og Tiender er der altid Variation i Henseende til Størrelsen, fordi der ikke der i Henseende til saadanne Udgifter kan blive Spørgsmaal om at normere Størrelsen paa samme Maade som Arten. Saaledes forstaaer jeg altsaa denne Bestemmelse „efter de